

JAK DOJDĘ DO DWORCA? (WIE
KOMME ICH ZUM BAHNHOF?)

WALDEMAR
GRZEBIEŃ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka niemieckiego (III.1.P) dla szkoły branżowej I stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper

Agnieszka Szawan-Paras

Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak

dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji

Jak dojdę do dworca? (Wie komme ich zum Bahnhof?)

Klasa/czas trwania lekcji

III/45 minut

Cele ogólne

- Rozwijanie podstawowego zasobu środków leksykalnych, ortograficznych oraz fonetycznych.
- Tworzenie wypowiedzi ustnych.
- Ustna reakcja.

Cele operacyjne (szczegółowe)

Uczeń:

- pyta o drogę w obcym mieście,
- udziela odpowiedzi na takie pytanie,
- stosuje w mowie i piśmie następujące słowa i wyrażenia: Entschuldigen Sie (Entschuldigung.), Wie komme ich zu...?, Gehen Sie die...straße geradeaus, dann rechts / links / in die... straße. Gehen Sie bis zu... . Gehen Sie an der/dem .. vorbei. An der Ecke ist... . itd.

Metody/techniki/formy pracy

- praca indywidualna,
- praca w parach.

Środki dydaktyczne

- podręcznik Themen 1 aktuell,
- odtwarzacz i płyta CD,
- tablica kredowa,
- laptop i rzutnik multimedialny.

Opis przebiegu lekcji

- Nauczyciel podaje cele lekcji.
- Wprowadzenie: Uczniowie podchodzą do tablicy i wypisują w języku polskim zwroty, które ich zdaniem będą przydatne, by zapytać w obcym mieście o drogę.
- Następnie uczniowie oglądają krótki filmik ze strony <https://www.youtube.com/watch?v=zR5VsQYQZ9A> i starają się zanotować w języku niemieckim zwroty, które wypisane są na tablicy w języku polskim.
- Uczniowie podchodzą do tablicy, zmazują zwroty w języku polskim i w ich miejsce wpisują wyrażenia w języku niemieckim.

- Nauczyciel pyta, jakie wyrażenia będą ewentualnie jeszcze potrzebne i wspólnie z uczniami uzupełnia zapisy na tablicy.
- Uczniowie otwierają plan miasta Neustadt w podręczniku i słuchają dialogu nagranych na płycie CD, zaznaczając jednocześnie na planie drogę, jaką ma dojść pytający.
- Uczniowie starają się powtórzyć wskazówki.
- Uczniowie przygotowują w parach podobne dialogi. Wyznaczają sobie różne punkty wyjścia i cel.
- Uczniowie prowadzą dialogi w parach.
- Zadanie domowe: Uczniowie mają przygotować się do dialogu, w którym zostaną zapytani przez przechodnia o drogę w ich mieście.

Komentarz metodyczny

W trakcie oglądania filmu nauczyciel powinien zwrócić szczególną uwagę na uczniów słabosłyszących lub słabowidzących i odpowiednio dostosować to ćwiczenie do ich potrzeb, np. umożliwić im siedzenie bliżej głośnika lub ekranu, itp.

Zadanie domowe nie polega na tym, by uczniowie przygotowali dialog w parach, ponieważ takie ćwiczenie wykonywali już w czasie lekcji. Mają się przygotować do przeprowadzenia podobnego dialogu, tzn. nie będą znać punktu wyjścia ani punktu docelowego, o jaki zostaną zapytani. Takie ćwiczenie będzie imitacją prawdziwej sytuacji, w jakiej mogą się kiedyś znaleźć. Przygotowując dialogi w domu, uczniowie często uczą się poszczególnych zdań na pamięć, czasem nawet nie starając się zrozumieć, dlaczego tak się mówi i nie ucząc się wyrażen ani nie zdając sobie sprawy z używanych konstrukcji gramatycznych bądź leksykalnych. Takie ćwiczenie ma temu zapobiec i spowodować, że uczeń przyswoi sobie słownictwo i będzie umiał zareagować w niespodziewanej sytuacji.

Ustalenie oceny za pracę w parze jest nieco łatwiejsze niż za pracę w grupie. Tutaj raczej nie było możliwości „objiania” się. Obaj uczniowie pracowali jednakowo, choć może się zdarzyć, że jeden z nich przyjął rolę trudniejszą a drugi łatwiejszą. Czy obaj powinni otrzymać wówczas taką samą ocenę? Na to pytanie nie ma w literaturze jednoznacznej odpowiedzi. Nauczyciel powinien rozpatrywać każdą sytuację oddzielnie i wziąć od uwagę, z czego wynikała ewentualna mniejsza aktywność ucznia. Czy taka mu po prostu przypadła rola, czy też była ona wynikiem braku zaangażowania w pracę. Powinien także uwzględnić przy ocenianiu różne trudności, na jakie napotykają uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Stopień poprawności przeprowadzonych na następnej lekcji dialogów stanowić może podstawę ewaluacji zajęć i stwierdzenia, które metody, formy pracy i ćwiczenie sprawdziły się, a które wymagają modyfikacji.